

Arrest

nr. 260 181 van 6 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 maart 2021 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS .

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BEMBA MONINGA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de Baba1 stam te behoren. U bent moslim. U werd X 1990 geboren te X, in de zuidwestelijke regio van Kameroen. U deed uw lagere school in Kumba en de 1ste tot de 4de graad van het secundair onderwijs in Mutengene aangezien u die periode bij uw oom in Tiko woonde. Vervolgens maakte u in 2008 het secundair onderwijs af te Kumba. U studeerde nadien twee jaar economie, filosofie en literatuur aan de highschool 'Cameroon college of commerce' te Kumba. In 2010-2011 woonde u 6 à 8 maanden bij uw broer in Douala, in de regio Littoral, waar u op straat cosmetica verkocht.

Aangezien de zaken niet goed gingen, keerde u terug naar Kumba waar u als verkoper van petten en speelgoed aan de slag ging. In 2015 reisde u met een zakenvisum naar China waar u tot januari 2018 in Chengdu verbleef. U werkte in China deeltijds als leerkracht Engels in het kleuteronderwijs. Nadat u onvoldoende geld had om uw visum in China te vernieuwen, besloot u om terug te keren naar Kameroen.

Wanneer u 5 januari 2018 op de luchthaven van Douala arriveerde, werd u bij de paspoortcontrole tegengehouden en ondervraagd met betrekking tot uw activiteiten in China. U werd geconfronteerd met foto's en videomateriaal waarop u te zien was als tegenstander van de Kameroense overheid. U werd ervan beschuldigd secessionist te zijn, wat u ontkende. U werd overgebracht naar het politiekantoor in Bonanjo, Douala waar u een maand en een week gevangen zat. Nadat u 320.000 CFA betaalde, werd u vrijgelaten, maar uw paspoort werd u niet teruggegeven. U ging naar Kumba waar u 23 februari 2018 trouwde. Nadat er echter een arrestatiebevel op uw naam aan uw vrouw werd overhandigd, besloot u niet langer veilig te zijn en verliet u Kameroen 17 maart 2018. U stak de grens over met Nigeria en via Ekom, Lagos en Kano ging u naar Niger aangezien u vreesde vanuit Nigeria te zullen worden teruggestuurd naar Kameroen. Vanuit Niger reisde u verder naar Algerije in de hoop daar werk te vinden. Nadat er echter buitenlanders vanuit Algerije werden teruggestuurd naar Niger, reisde u naar Marokko. Vervolgens ging u naar Spanje, waar 20 juni 2018 uw vingerafdrukken werden genomen. Via Frankrijk reisde u tenslotte naar België waar u 25 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van het paspoort van uw echtgenote, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de UNHCR vluchtelingenkaart van uw echtgenote, een kopie van uw arrestatiebevel, een flash-drive met beeldmateriaal en foto's en 10 foto's genomen in België en China.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart uw land van herkomst Kameroen te hebben verlaten omdat u na uw arrestatie en vrijlating werd gezocht door de Kameroense autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten in het buitenland, met name China. Er dient echter te worden vastgesteld dat voornoemde motieven niet geloofwaardig zijn.

U verklaart dat u op 5 januari, bij terugkeer uit China, op de luchthaven van Douala, bij de paspoortcontrole werd tegengehouden en werd ondervraagd met betrekking tot uw activiteiten in China. U werd geconfronteerd met foto's en videomateriaal waarop u te zien was als tegenstander van de Kameroense overheid. U werd ervan beschuldigd secessionist te zijn, wat u ontkende.

Met betrekking tot uw politieke activiteiten in China dient opgemerkt dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat u een belangrijk, dan wel opvallend persoon was in de Engelstalige strijd tegen de Franstalige dominantie. Gevraagd naar uw specifieke activiteiten in China, stelt u dat jullie bij een protest of vergadering foto's namen en die op Facebook plaatsten. Gevraagd wat u op Facebook plaatste, stelt u 'de video's en 'foto's' op Facebook te hebben geplaatst (zie notities, p.9). U droeg bovendien gedurende een tijdje financieel bij maar stopte aangezien uw bijdrage niet werd vertaald naar actie op de grond. Gevraagd hoe vaak u aan vergaderingen deelnam, geeft u aan dat binnenshuis te hebben gedaan omdat je in China niet openlijk kan protesteren.

U voegt toe aan drie vergaderingen te hebben deelgenomen in China, twee in Chengdu en een met de leider van 'Southern Cameroon Defence Forces' (SOCADEF), Ebenezer Akwanga, te Guangzhou. Tijdens die vergadering praatte Ebenezer Akwanga over zijn verleden, hoe hij van Kameroen naar de Verenigde Staten vluchtte en over de strijd. Gevraagd naar uw rol tijdens die vergadering, stelt u erg vaag, zonder te duiden wat u precies deed, 'een lid' te zijn geweest in China en dat u, samen met andere kameraden die zich inzetten voor de strijd, diende samen te komen, strijden en mensen verdedigen (zie notities dd. 28/01/2021, p. 5-6). U verklaart dat de vergaderingen in Chengdu plaatsvonden in het huis van een vriend LMDD, die de leider en organisator van de vergadering was. Gevraagd naar uw rol tijdens de vergadering geeft u aan de meeste liedjes te hebben gezongen en verwijst u naar een neergelegde videoopname. Op de video van 25 december 2016, die na de vergadering zou hebben plaatsgevonden, zijn verschillende mensen te zien die, gehuld in de vlag van Ambazonia, rondom een tafel gevuld met drank een liedje zingen. De video, die u ook op uw eigen facebookpagina zou hebben gepost, doch wel verwijderde bij terugkeer naar Kameroen, verkreeg u via de pagina van een vriend LMDD pride (zie administratief dossier: Kolonel Lmdd N. ([facebook.com](https://www.facebook.com))). U bevestigt dat deze pagina uw vriend toebehoort. U erop gewezen dat u niet werd getagd in de originele post op de Facebookpagina van Kolonel Lmdd N. stelt u hem te hebben gevraagd om jullie niet te taggen in die post uit angst bij terugkeer naar Kameroen te zullen worden gevisieerd en/of dat uw familie in Kameroen zou worden belaagd. Echter, gevraagd of u de video op uw eigen Facebookpagina plaatste, antwoordt u bevestigend. Dat u uit angst te zullen worden gevisieerd, vroeg om niet te worden getagd in de video, terwijl u de video op uw eigen pagina plaatste, is tegenstrijdig. U tracht dit bijgevolg te corrigeren door, in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen, te stellen niet te weten waarom u niet werd getagd in de post. Dat jullie pas, nadat LMDD na de eerste post, nog video's en foto's plaatste, zeiden niet langer te willen worden getagd, is slechts een poging tot vergoelijking na eerder confrontatie. Het voornaamste objectief tijdens die vergaderingen was het inzamelen van geld door middel van een eigen bijdrage. Tijdens die vergaderingen werden eveneens vlaggen afgeprint die werden doorverkocht aan zij die het nodig hadden maar er geen konden verkrijgen (zie notities dd. 28/01/2021, p.8). U nogmaals gevraagd wat u persoonlijk deed, stelt u 'te hebben bijgedragen' en te hebben deelgenomen 'om het bewustzijn te verhogen: om de wereld te laten zien dat jullie dienden te worden geholpen'. Dit deed u door het op Facebook te posten en andere Kameroeners bewust te maken van de strijd. U verklaart de video's die op de Flashdrive staan op Facebook te hebben gepost, maar te hebben verwijderd wanneer u van China terugkeerde naar Kameroen. Andere foto's die u neerlegt, die u eveneens verkreeg van de facebookpagina van LMDD pride, zijn van een vergadering op 4 augustus 2017 om fondsen te verzamelen en het dragen van de Ambazonia vlag wanneer jullie in China voetbal gingen spelen. Op basis van bovenstaande door u uiteengezette activiteiten in China kan bijgevolg niet worden besloten dat u een bijzonder opmerkelijk persoon vormt binnen de Ambazonia beweging.

Wat overigens eveneens verwondert is dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u in 2018 werd gearresteerd wanneer u op de luchthaven kwam omdat uw gezicht voorkwam in een video tijdens een gevecht in Kameroen (zie vragenlijst CGVS, vraag 1). U hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, verwijst u naar de strijd die plaatsvond in Kameroen wanneer u in China was (zie notities dd. 28/01/2021, p. 17).

U werd vervolgens overgebracht naar het politiekantoor in Bonanjo, Douala waar u een maand en een week gevangen zat.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw detentie komt op de helling te staan na de vaststelling dat u de periode van uw vermeende gevangenschap actief was op Facebook. **1 februari 2018** verscheen op uw Facebookpagina de post van een sweater met de tekst 'I'm a february guy. I'm a good guy. But you never want to see the devil inside' (zie administratief dossier). U deze foto getoond en gevraagd hoe het kan dat deze foto tijdens uw detentie op uw Facebookpagina [als profielfoto] werd gepost, geeft u initieel aan het niet te weten en beweert u de waarheid te vertellen omtrent uw detentie (zie notities dd. 28/01/2021, p. 17). Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, oppert u dat u tijdens detentie niet in het bezit was van uw telefoon.

Gevraagd hoe de foto op uw Facebookpagina terecht kwam, herhaalt u het niet te weten doch te vermoeden dat de officier de foto heeft gepost en gemanipuleerd. U herinnert u alvast niet de foto op 1 februari te hebben gepost. Waarom de officier zulks zou hebben gedaan, weet u niet. U erop gewezen dat dezelfde foto op 12 februari 2018, na uw vrijlating, wederom [als profielfoto] werd ingesteld (zie administratief dossier), benadrukt u de foto niet te hebben gepost maar niet te weten wie het deed. U voegt toe dat profielen soms worden gehackt en verkeerde informatie wordt verspreid en u de 12de, nadat u werd vrijgelaten uit de cel, niet echt actief was (zie notities dd. 28/01/2021, p. 32).

Daar u niet kan afdoende verklaren hoe voornoemde foto(s) zonder uw toedoen op uw Facebookpagina zouden zijn terechtgekomen, dient te worden vastgesteld dat uw verklaring op 1 februari in detentie te hebben gezeten, geenszins geloofwaardig is.

Nadat u 320.000 CFA betaalde, werd u **9 februari** vrijgelaten, maar uw paspoort werd u niet teruggegeven. U keerde terug naar Kumba alwaar u 23 februari 2018 huwde. Nadat er echter een arrestatiebevel op uw naam aan uw vrouw werd overhandigd, besloot u niet langer veilig te zijn en verliet u Kameroen 17 maart 2018.

Na uw terugkeer naar Kumba zou u op 23 februari 2018 in het huwelijk zijn getreden met C. X. Hiervan legt u een kopie van uw huwelijksakte neer. Echter dient het volledigheidshalve opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 augustus 2018 niet verklaarde te zijn getrouwd, dan wel te zijn verloofd met C. X (zie verklaring DVZ, vraag 15b). Het verkrijgen van een valse huwelijksakte blijkt bovendien geen moeilijkheid in Kameroen (zie administratief dossier).

Uw verklaringen omtrent het arrestatiebevel kunnen bovendien geenszins overtuigen. Het dient vooreerst opgemerkt dat het ten eerste tot de verbeelding spreekt dat de Kameroense autoriteiten u, na betaling van de som van 320.000 CFA, zouden vrijlaten om u vervolgens niet veel later opnieuw te willen arresteren. Uw vermoeden u louter geld te hebben willen afleiden, toont aan niet dermate belangrijk te zijn geweest om een proces tegen u te beginnen, indien u werkelijk in detentie zou hebben gezeten. U verklaart niet thuis te zijn geweest wanneer 17 maart 2018 aan uw vrouw een arrestatiebevel, door u neergelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, werd overhandigd. Hoe was geweten dat u daar verbleef, vraagt u zich evenzeer af (zie notities dd. 28/01/2021, p. 23). Ten eerste dient opgemerkt dat het door u neergelegde arrestatiebevel **een kopie betreft met geringe bewijswaarde daar deze door knip-en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.** Waar het origineel is, weet u niet daar uw echtgenote Kameroen inmiddels verliet. U weet niet of ze het arrestatiebevel achterliet of meenam, wat van enige desinteresse getuigt. Vervolgens verwondert het dat u, zonder te weten welk document werd afgeleverd, besloot om het land te verlaten. U verklaart door uw echtgenote te zijn opgebeld met de mededeling dat een convocatie werd afgeleverd, waarna u haar opdroeg om de convocatie te openen en uw echtgenote iets zei van 'xxx' en de 'regionale delegatie van Buea.', waaruit u concludeerde dat het een arrestatiebevel betrof en u besloot het land te moeten verlaten. U gevraagd waarom u vermoedde dat het afgeleverde document een arrestatiebevel betrof, antwoordt u, dat wanneer u na uw detentie uw paspoort verzocht, de officier zei dat aan zijn baas te moeten vragen, waardoor het wel een (arrestatie)bevel moest zijn. U diezelfde vraag nogmaals gesteld, oppert u dat uw vrouw zei dat het een arrestatiebevel was aangezien ze uw situatie kende en zo'n document betekende dat u nog werd gezocht. Vervolgens gevraagd waarom u besloot om Kameroen meteen te verlaten, zonder u ervan te vergewissen wat de inhoud van het document betrof, stelt u er beter niet naar te hebben kunnen kijken daar u bij een tweede arrestatie tot op vandaag in de gevangenis zou zitten (zie notities dd. 28/01/2021, p. 23). Overigens dient opgemerkt dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde pas na aankomst in Nigeria te hebben vernomen dat het document een bevel tot arrestatie was (zie notities dd. 20/11/2020, p. 39). **Uw verklaringen omtrent het afgeleverde arrestatiebevel kunnen bijgevolg niet overtuigen.** Dat u tenslotte niet weet wat in het zogenaamde arrestatiebevel staat, tart de verbeelding. U tracht dit te vergoelijken door te stellen dat er veel 'x' in de tekst staat en u het in het Frans opgestelde document niet begrijpt (zie notities dd. 20/11/2020, p. 38), terwijl u aangeeft wel een beetje Frans te spreken (zie notities dd. 20/11/2020, p. 32). Dat u echter niet de moeite deed om uit te dokteren wat in het document staat dat de aanleiding zou hebben gevormd voor het vertrek uit uw land van herkomst Kameroen, is onaannemelijk en tast de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten drastisch aan. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt u gevraagd waarom in het arrestatiebevel staat dat u in 2017 lid was van SCNC, waarop u antwoordt dat als je in Kameroen afkomstig bent van zuidelijk Kameroen en de strijd steunt, er wordt gezegd dat je een secessionist bent of je een bepaalde groep ondersteunt (zie notities dd. 28/01/2021, p. 24), waarmee u niet verklaart waarom in het arrestatiebevel staat dat u in 2017 lid was van SCNC, een organisatie die u niet vermeldde.

Overigens stelt u eveneens in België politiek actief te zijn. Echter, de door u aangehaalde politieke activiteiten zijn dermate fragmentarisch en kleinschalig dat niet kan worden aangenomen dat u omwille van uw politiek activisme in België in het ongenoegen zou vallen van de Kameroense autoriteiten. Gevraagd om te vertellen over uw politieke activiteiten in België, stelt u in 2018 en 2019 aan twee vergaderingen met Mark X te hebben deelgenomen en 1 oktober 2019 deel te hebben uitgemaakt van een protestactie voor het Europese parlement in Brussel. De eerste vergadering stelde M. X zijn boek 'never again generation' voor en, gevraagd wat u daar deed, stelt u zijn boek te hebben gekocht en

mensen die u online kende, in levende lijve te hebben ontmoet. De foto's die u neerlegt van die dag verkreeg u via een what's app forum. Tijdens de tweede vergadering werd gesproken over een financiële bijdrage die u weigerde te betalen. U nam verder niet deel aan vergaderingen aangezien slechts geld van u werd afgeperst. Van een organisatie bent u overigens in België evenmin lid aangezien u meent dat de leiders in de diaspora geld afluizen van Kameroeners (zie notities dd. 28/01/2021, p. 25-28). Tijdens het protest van 1 oktober 2019 probeerde u voorbijgangers te informeren en sensibiliseren over de crisis in Kameroen en deelde u flyers uit. **Uw activiteiten in België, die op zich overigens niet in twijfel kunnen worden getrokken, getuigen echter niet van een oprecht en doorgedreven politiek engagement.** Uw bewering dat de Kameroense overheid op de hoogte is van uw politiek engagement in België weet u niet hard te maken daar dit louter gestoeld is op het verschijnen van 'sommige foto's op Facebook', waarvan u evenmin bewijs neerlegt. U besluit slechts, zonder enige staving, dat elke persoon die de strijd vanuit de diaspora steunt een doelwit vormt voor de Kameroense overheid.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw reisweg van Kameroen naar België tegenstrijdig zijn. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u Kameroen in maart 2018 te voet te hebben verlaten en naar Nigeria te zijn gegaan. Vervolgens verklaarde u na ongeveer twee weken in Kalaba, vanuit Nigeria per vliegtuig met een onbekende vliegtuigmaatschappij naar Marokko te zijn gegaan, implicerend dat u gebruik moet hebben gemaakt van een geldig reisdocument. In Marokko verbleef u ongeveer een maand te Rabat en Tanger vooraleer u per boot naar Spanje ging. 20 juni 2018 werden uw vingerafdrukken genomen in Spanje (zie verklaring DVZ, vraag 37). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS echter verklaart u vanuit Nigeria naar Niger te zijn gegaan. Aangezien het in Niger onveilig was en er sprake was van voedselschaarste, ging u naar Algerije in de hoop daar een job te kunnen vinden. Aangezien veel buitenlanders in Algerije werden gearresteerd en teruggestuurd naar Niger, verliet u Algerije en ging u naar Marokko. U geconfronteerd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken per vliegtuig van Nigeria naar Marokko te zijn gegaan, ontkent u dat te hebben gezegd. U gevraagd waarom voorgaande werd genoteerd voor de Dienst Vreemdelingenzaken, oppert u dat de persoon met wie u sprak het mogelijks verkeerd heeft begrepen (zie notities dd. 20/11/2020, p. 41). Aannemelijker is echter dat u uw verklaringen zoals u die aflegde voor de Dienst Vreemdelingenzaken voor het CGVS heeft gewijzigd, mede daar ook uw verklaringen omtrent uw paspoort niet eensluidend zijn. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u 24 augustus 2018 dat uw paspoort in beslag werd genomen op de luchthaven, wanneer u Kameroen wilde verlaten (zie verklaring DVZ, vraag 28). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 september 2019 en op de zetel van het CGVS verklaarde u dat uw paspoort bij terugkeer uit China in Kameroen in beslag werd genomen en u na uw vermeende arrestatie uw paspoort niet terugkreeg (zie vragenlijst CGVS, vraag 1 en 5 en notities dd. 20/11/2020, p. 36-37). U hierop gewezen, stelt u wederom dat het niet goed werd genoteerd en uw paspoort bij terugkeer uit China, en niet bij vertrek in beslag werd genomen. **Overigens zijn ook uw verklaringen omtrent de financiering van uw reis tegenstrijdig.** Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw reis werd georganiseerd door uw oom M., A. en u niets diende te bertalen aangezien het een vriend van uw oom betrof. De Nigeriaanse smokkelaar met wie u reisde, heette 'A. B.' (zie verklaring DVZ, vraag 36). Echter, wanneer tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt gevraagd hoeveel werd betaald voor uw reis, geeft u aan de hoeveelheid niet te kennen. Op de vraag hoe u aan het geld kwam, antwoordt u het geld te hebben gekregen van vrienden in China die op de hoogte waren van uw situatie. U geconfronteerd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, geeft u aan u niet te herinneren dat te hebben gezegd. Gevraagd om de veelvuldige tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat te verklaren, herhaalt u zich niet te herinneren wat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken zei. Tenslotte volhardt u in uw voor het CGVS afgelegde verklaringen (zie notities dd. 20/11/2020, p. 43). Het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, wanneer u wederom wordt gewezen op uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw reis werd georganiseerd door uw oom M. A., ontkent u dat te hebben gezegd. U vervolgens gevraagd het verschil tussen uw verklaringen omtrent de financiering van uw reis uit te leggen, herhaalt u tijdens uw verblijf in Nigeria uw vrienden in China te hebben gecontacteerd en hen op de hoogte te hebben gebracht van de situatie. Gevraagd waarom u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde niet te hebben betaald voor uw reis, stelt u dat niet te hebben gezegd en mogelijks verkeerd te zijn begrepen (zie notities dd. 28/01/2021, p.25). Op basis van voorgaande kan louter worden vastgesteld dat u niet de waarheid spreekt over de omstandigheden en de financiering van uw reis van Kameroen naar België, wat eveneens een essentieel onderdeel betreft van uw verzoek om internationale bescherming. Dat uw verklaringen u voor de DVZ mogelijks niet werden voorgelezen, zoals wordt gesuggereerd door uw advocaat en door u wordt beaamd, maakt bovenstaande tegenstrijdigheden niet goed (zie notities dd. 28/01/2021, p. 33-34).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone.”** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones.”** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genooddaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkkrachten in de Franstalige steden.

Vele Engelstalige ontheemden leven er in precare omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, in de regio Littoral. **Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.** Zo verklaart u dat uw broers Z. en I., waarmee u in contact staat, in Douala wonen, net als uw neef T. Y.. Uw broer I., die in Douala woont met zijn drie kinderen, verkoopt medicatie en cosmetica in een kleine kiosk en Z. verkoopt cosmetica op straat. Ook uw andere broers woonden bij het begin van de Engelstalige crisis een tijdlang in Douala. Aangezien het huis te druk was om allemaal in te verblijven, verlieten I. en M. Douala. Ook uw echtgenote, die momenteel in Ghana is, verbleef bij uw broer in Douala tijdens het heetst van de strijd. Uw echtgenote zou Kameroen omwille van uw problemen, die u geenszins heeft weten aan te tonen, hebben verlaten. Ter staving hiervan legt u een kopie van haar paspoort en vluchtelingenkaart neer. Dat uw echtgenote Kameroen inmiddels zou hebben verlaten en in Ghana als vluchteling werd geregistreerd, staat niet ter discussie. Dat haar vertrek een gevolg is van de door u aangehaalde problemen, wordt echter niet als bewezen beschouwd. Kortom dient te worden besloten dat u over een netwerk beschikt in Douala. Bovendien woonde u in 2010-2011 gedurende 6 à 8 maanden in Douala alwaar u op straat cosmetica verkocht aangezien Douala dichter bevolkt is en aantrekkelijker was om zaken te doen (zie notities dd. 20/11/2020, p.9). U keerde vanuit Douala terug naar Kumba omdat de zaken in Douala niet zo goed gingen als verwacht. Bij terugkeer naar Kumba begon u met een kleine zaak, namelijk het verkoop van petten en reisde u rond de kerstperiode naar Douala voor de aankoop van speelgoed (zie notities dd. 20/11/2020, p. 11). Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u highschool aan het Cameroon college of commerce heeft afgewerkt, u een beetje Frans spreekt en u, door middel van uw reis naar en verblijf in China, heeft aangetoond zelfredzaam te zijn en u te kunnen oriënteren en inwerken in een voor u vreemde omgeving, waarvan u [in het geval van China] geeneens de taal beheerste. Gevraagd of u zich bij terugkeer naar Kameroen in Franstalig gebied zou kunnen vestigen, stelt u dat niet te kunnen doen aangezien u niet houdt van de Franstalige cultuur en u bij terugkeer naar Kameroen zal worden gedood of naar de gevangenis zal moeten gaan omwille van uw deelname aan de strijd, wat door de commissaris-generaal middels onderhavige beslissing wordt betwist (zie notities dd. 28/01/2021, p. 31).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De door u neergelegde en nog niet besproken documenten, namelijk de kopie van uw paspoort en kopie van uw geboorteakte hebben betrekking op gegevens die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken en bijgevolg bovenstaande niet weten te wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. De opmerkingen, ontvangen op 4 december 2020 en 10 februari 2021, hebben betrekking op schrijffouten en/of typfouten die onderhavige beslissing niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. De eisende partij kiest voor de Franse taal als voertaal voor de huidige procedure.

2.2. Het enig middel "baseert zich op machtsoverschrijding, een duidelijke beoordelingsfout en schending van de volgende rechtsartikelen :

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 met betrekking tot het vluchtelingenstatuut;
- de artikelen 48 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen;
- de motiveringsverplichting, opgenomen in het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motiveringsverplichting van administratieve akten;
- het artikel 3 van het Europees Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

De verwerende partij heeft geopperd dat de betrokkene vasthoudt aan zijn versie dat hij zijn land van herkomst, Cameroun, heeft verlaten omdat hij opgespoord werd na zijn arrestatie en zijn vrijlating door de Camerounese overheid omwille van zijn politieke activiteiten in het buitenland, met name in China. Het Commissariaat-generaal heeft vastgesteld dat de eiser beweert gearresteerd geweest te zijn op 5 januari 2018 bij zijn terugkeer uit China op de luchthaven van Douala bij de controle van de paspoorten en dat hij ondervraagd werd aangaande zijn activiteiten in China. Daarbij werd hij geconfronteerd met foto's en audiovisueel materiaal waarbij beweerd werd dat hij beschouwd diende te worden als een verzetsstrijder jegens de Camerounese regering. Men beschuldigde hem ervan een secessionist te zijn, een feit dat hij ontkende.

In werkelijkheid legt de eiser een duidelijk, samenhangend, doorslaggevend relaas voor dat ontdaan is van tegenstrijdigheden.

Wat zijn arrestatie en de daaropvolgende vrijlating betreft, legt hij spontane en gedetailleerde verklaringen voor. De eiser werd verhoord gedurende ten minste drie uren.

Daarbij kunnen wij ons de vraag stellen waarom zoveel tijd genomen werd, vermits het hem om een beknopte getuigenisverklaring voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, onder eed afgelegd, betrof. Daarenboven werd het administratief dossier niet grondig nagekeken, in het bijzonder aangaande het aantal verklaringen inzake verschillende aspecten gedurende het drie uren durende verhoor.

Inzake zijn politieke activiteiten in China, besluit het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen dat de betrokkene een belangrijke en bijzondere persoon was in de Engelstalige strijd tegen de Franstalige overheersing in Cameroun.

Bij het onderzoek naar zijn specifieke activiteiten in China stelt de verwerende partij vast dat bij een vergadering of bij een activiteit er foto's op Facebook werden geplaatst.

Bij het onderzoek naar de frequentie van zijn deelname aan deze vergaderingen, heeft de eiser aangegeven dat hij binnenskamers hieraan deelnam, vermits in China het verboden is in het publiek te protesteren.

Daarbij voegt hij eraan toe dat hij aan drie vergaderingen in China heeft deelgenomen : twee in Chengdu en een met het hoofd van de « Southern Cameroon Defence Forces » (SOCADEF), Ebenezer Akwanga, te Guangzhou. Gedurende deze vergadering heeft Ebenezer Akwanga over zijn verleden gepraat. Hoe hij erin slaagde Cameroun te ontvluchten naar de Verenigde Staten. Men verweet hem, in het kader van zijn deelname aan deze vergadering, niet specifiek genoeg te zijn.

Ook, beschreef hij zijn activiteiten in de hoedanigheid als "lid" in China en dit met het oogmerk om zich verdienstelijk te maken in de strijd en de bescherming van de mensen in gemeenschappelijk front.

De eiser heeft zijn deelname aan deze vergadering voldoende in detail uiteengezet. Hij heeft de context ervan grondig omschreven.

Hetzelfde geldt voor de beschrijving van zijn activiteiten als actief lid in China. Het Commissariaat-generaal beweert dat de eiser vooropstelt dat deze vergaderingen plaatsvonden in Chengdu in het huis van een vriend L.M.D.P., die het hoofd en de organisator van de vergadering was. Bij zijn deelname aan deze vergadering, stelt de betrokkene dat hij het merendeel van de liederen meegezongen heeft en hij verwijst hiervoor naar een video-opname die toen geregistreerd werd.

Op een omstandige en volledige wijze wordt deze vergadering van 25 december 2016 weergegeven met een weergave van voldoende relevante details.

Wat de videoregistratie op zijn eigen Facebookpagina betreft, is het duidelijk dat de eiser voldoende elementen heeft geleverd die getuigen aangaande zijn deelname aan deze vergaderingen die bedoeld waren voor het inzamelen van geld en hij droeg daartoe persoonlijk bij.

En daarenboven werden gedurende deze vergaderingen vlaggen gedrukt die vervolgens herverkocht werden aan diegenen die daar nood aan hadden maar die niet in staat waren die te bemachtigen.

De eiser slaagt erin zijn geheugen herop te frissen. Door alles op Facebook te posten teneinde de andere Camerounese op te roepen om aan de strijd deel te nemen.

Daarenboven beschrijft de eiser de omstandigheden van zijn verhoor en zijn overbrenging naar het politiekantoor van Bonanjo, Douala, waar hij gevangen werd gehouden gedurende één maand en een week. De omstandigheden en de voorwaarden van zijn lange opsluiting, waarbij de verwerende partij geen tegenstrijdigheden kon vaststellen, zijn van die aard dat zij de geloofwaardigheid, de samenhang en de standvastigheid van deze intense periode gedurende zijn verhoor kunnen aantasten.

Tenslotte beweert het Commissariaat-generaal dat de geloofwaardigheid van de verklaringen aangaande de opsluiting in twijfel getrokken moeten worden na het vaststellen dat de betrokkene actief op Facebook was gedurende de periode van zijn gevangenisneming.

In werkelijkheid kan de overheid zich niet van deze twijfels ontdoen en dit had ze moeten doen omwille van haar perfecte kennis van alle elementen in deze zaak, wat aldus niet gebeurd is. Bij gebreke hiervan kan zij aldus niet redelijkerwijze besluiten dat deze vaststellingen van het Commissariaat-generaal geloofwaardig en ernstig waren.

Daarenboven heeft de eiser gestaafd dat na het betalen van 320.000 C.F.A., hij vrijgelaten werd op 9 februari 2018 maar dat zijn paspoort hem niet werd teruggegeven.

Dit relaas is eveneens vrij van onwaarschijnlijkheden of onsamenhangendheden. Het is daarom gepast om het als waarachtig en standvastig te beschouwen.

De eiser keerde terug naar Kumba waar hij trouwde op 23 februari 2018.

Na het uitreiken van een arrestatiebevel aan zijn vrouw voelde hij zich niet meer veilig en aldus verliet hij Cameroun op 17 maart 2018.

Evenmin begrijpt de eiser niet waarom zijn uitleg aangaande zijn vrijlating door de Camerounese overheid na het betalen van de som van 320.000 C.F.A. om hem dan later opnieuw te laten arresteren niet geloofwaardig zou zijn. Het komt aan de verwerende partij toe om vooraleerst uitleg op dit punt te verzoeken. Het relaas van de eiser was eveneens geloofwaardig en standvastig in het laatste aspect van zijn relaas van de gebeurtenissen.

Overigens merkt het Commissariaat-generaal op dat de documenten neergelegd door de betrokkene, samen met een kopie geen bewijswaarde hebben omdat zij gemakkelijk te vervalsen zijn met wat knippen plakwerk.

Wat het originele document betreft, is het onmogelijk dit te bemachtigen vermits zijn echtgenote intussentijd Cameroun heeft verlaten.

Evenzeer moeten wij vaststellen dat niets de overheid belet om op dit punt verder onderzoek te verrichten. Vermits zij dit niet gedaan heeft, omzeilt zij omzichtig dit element.

Vervolgens is de verwerende partij verwonderd dat de eiser besloten had zijn land te verlaten zonder te weten om welk document het hem hier handelde. Daar waar deze laatste toch uitleg had verschaft dat hij door zijn echtgenote was verwittigd die hem geïnformeerd had aangaande een afgeleverde oproep en dat de betrokkene aan zijn echtgenote gevraagd had deze te openen.

Hierbij heeft hij alle mogelijke uitleg aangaande dit gebeuren verschaft zonder enige tegenspraak noch onwaarschijnlijkheden.

Het Commissariaat-generaal stelt dat de eiser niet geloofwaardig is met zijn verklaringen aangaande zijn politieke activiteiten in België. Desalniettemin gelooft de verwerende partij dat de eiser slechts fragmentarisch en zeer kleinschalig op politiek vlak actief was opdat hij door de Camerounese overheid zou gevisieerd worden omwille van die politieke activiteiten in België.

De politieke activiteiten van de eiser in België zijn duidelijk, samenhangend en vaststaand. Zij zijn zeker van die aard dat zij hem problemen zullen opleveren in een geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, zijnde Cameroun.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling vormen een voldoende bewijs om zijn hoedanigheid als vluchteling te staven, op voorwaarde, zoals in dit geval, dat zij mogelijk, geloofwaardig en oprecht alsmede samenhangend en niet tegenstrijdig zijn met betrekking tot de feiten van gemeen recht (RvS., 2 april 2008, n°181.663 ; C.C.E., 30 juli 2007, n°1091 ; C.C.E., 17 december 2007, n°5064 ; C.C.E., 30 september 2010, n°48.916 ; C.C.E., 11 februari 2010, n°38.612 ; C.C.E., 4 december 2009, n°35.347).

Wat zijn vluchtroute betreft, bevestigt de eiser dat zijn verhaal dat hij aflegde gedurende zijn verhoor bij het Commissariaat-generaal verduidelijkt dat hij via Nigeria naar Niger vluchtte. Vermits de situatie in Niger nog instabiel was en dat daar hongersnood heerste, vertrok hij vervolgens naar Algerië in de hoop daar werk te kunnen vinden.

Gedurende deze periode werden verschillende vreemdelingen in Algerije gearresteerd en teruggestuurd naar Niger. De eiser heeft vervolgens Algerije verlaten en is naar Marokko getrokken.

Vervolgens heeft de eiser verduidelijkt dat de ondervragende agent van de Dienst Vreemdelingenzaken zonder enige twijfel hem verkeerd begrepen heeft en daarom kan er geen twijfel over bestaan dat zijn getuigenis op ondubbelzinnige wijze geloofwaardig is. Het blijkt dat de verwerende partij zich ook duidelijke vragen had moeten stellen in plaats van de eiser zomaar naar zijn relaas te laten doen zonder verdere verduidelijkingen te vragen.

Door dit niet te doen kan men redelijkerwijze de betrokkene niet zomaar in de hoek duwen, omwille van het feit dat gedurende zijn verhoor een indrukwekkend aantal details naar voren kwamen die getuigden van zijn gevangenneming en zijn vluchtroute.

In deze context voltrok het vertrek van de eiser zich in een gevaarlijke situatie want niets wijst erom dat de vervolging die hem in het verleden is overkomen bij zijn arrestatie zich niet opnieuw zou herhalen.

De verwerende partij herinnert ons aan de bepalingen van het artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen en stelt vast dat de aangevochten akte geen enkel argument bevat van die aard dat dit aantoonde dat er grondige redenen zijn om te geloven dat de door de eiser ondergane vervolgingen zich niet opnieuw zouden voordoen (C.C.E., 25 september 2013, n°110.571).

Overigens wenst de eiser erop te wijzen dat de Dienst Vreemdelingenzaken slechts een registratiebureau is waar de betrokkene niet alle voorhanden zijnde elementen in details kon naar voren brengen gedurende zijn relaas.

Het is aldus rechtvaardig en normaal dat de eiser een bepaald aantal verduidelijkingen kan aanbrengen gedurende het onderzoek van zijn aanvraag tot bescherming voor het Commissariaat-generaal.

De Raad beschouwt overigens dat het motief voor de aangevochten belissing een afwijking vertoont in een neergelegd document, enkel en alleen omwille van het feit dat zij niet gestaafd wordt door een geloofwaardig en samenhangend verhaal dat niet overeenkomst met de vereiste van een afdoende motivering. In feite is in principe elk document dat nuttig is voor het onderzoek het voorwerp van een grondig onderzoek waarbij alle feiten moeten nagegaan worden aangaande het grondig nagaan van de geloofwaardigheid van het afgelegde relaas (C.C.E., 29 januari 2013, n°96.061).

Het is duidelijk dat de eiser een risico op onmenselijke en vernederende behandelingen loopt, gezien de omstandigheden van de hierboven opgeworpen zaak. Dit risico moet nagegaan worden geval per geval, in functie van de omstandigheden die eigen zijn aan elke zaak.

Het artikel 48/4, § 1, a et b veronderstellen een individueel onderzoek (C.C.E., 20 december 2007, n°5.277). Het afwezig zijn van de geloofwaardigheid in de verklaringen van de eiser, die in dit geval, quod non, als vaststaand mogen beschouwd worden, mag geen vrijgeleide zijn om geen verhoor te organiseren in zijn hoofde aangaande een vrees voor een vervolging of het risico op een ernstige aantasting van zijn fysieke integriteit. Deze gegevens moeten gestaafd worden met afdoende relevante elementen in zijn zaak, die overigens als vanzelfsprekend moeten beschouwd worden (C.C.E., A.G., 24 juni 2010, n°45.396 ; C.C.E., 11 februari 2008, n°7.136, R.D.E., 2008, 48).

Als afsluiting dienen wij te stellen dat een volledig onderzoek van het dossier van de eiser, met inachtneming met de bijzondere omstandigheden voor zijn geval, ons tot het besluit dienen te leiden dat de betrokkene met recht en reden vreest voor een vervolging door de Camerounese overheid.

Uiteindelijk dient een grondig onderzoek van het dossier met inachtnaam van het geheel van de voorgebrachte elementen ons tot een dergelijk besluit leiden.

Aangaande de nijpende veiligheidstoestand in de Franstalige regio van Cameroun stelt het commissariaat-generaal vast dat deze regio, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, niet onderhevig is aan gewelddaden, veroorzaakt door de Engelstalige crisis.

Desalniettemin moet het risico op onmenselijke en vernederende behandeling geval per geval nagegaan worden, al naargelang van de omstandigheden die eigen zijn aan de betrokken zaak.

Het artikel 48/4, § 1 . a et b, veronderstelt een individueel onderzoek.

Uit de geleverde verklaringen zelf van de verwerende partij, blijkt dat de verkregen informatie door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen vermeldt dat verschillende Engelstaligen toevlucht zoeken in de Franstalige gebieden, daarbij gesteund door de kerk en de stamhoofden en dat ook Franstalige Camerounese hen daarbij bijstaan. Verschillende ontheemden zijn gedwongen op straat te leven. Daarbij komt nog eens de precare veiligheidssituatie in Cameroun, verbonden aan het Engelstalige conflict dat niet bijdraagt tot een ordentelijke samenleving. Daaruit moeten wij stellen dat de eiser zich niet kan vestigen in een andere streek en vooral dat hij niet mag terugkeren naar Kumba. Deze Engelstalige crisis die maar blijft voortduren is toepasselijk op het artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen. Indien de eiser zou moeten terugkeren naar Cameroun en zijn toevlucht zou dienen te zoeken in de Engelstalige regio, riskeert hij heel zeker om ernstige fysieke mishandelingen te ondergaan met gevaar voor zijn eigen leven.

Het begrip "intern gewapend conflict" moet op een bijzondere wijze geïnterpreteerd worden naarmate de weerhouden omschrijving naar internationaal humanitair recht dit omschrijft. Het begrip "intern gewapend conflict" weerhoudt een situatie waarin de reguliere legereenheden van een Staat één of meerdere gewapende verzetsgroepen confronteren. Het voorhanden zijn van een gewapend conflict kan dus leiden tot het verschaffen van subsidiaire bescherming indien de aard van het blinde geweld een dergelijk niveau bereikt dat de eiser een daadwerkelijk risico loopt om aan zware en individuele bedreigingen blootgesteld te worden of indien hij reeds gevaar loopt door zijn aanwezigheid alleen op het betrokken grondgebied.(J.U.E., 30 juni 2014, Diakité, aff. C-285/12).

Door de vervolgingen in het verleden die door de eiser voldoende aangetoond en bewezen werden, dient de eiser het recht te verkrijgen gebruik te maken van de artikelen 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen. Indien desalniettemin de politieke motieven niet erkend kunnen worden door uw Raad, vraagt de eiser in bijkomende mate dat de subsidiaire bescherming hem zou toebedeeld worden, omwille van de ernstige gevaren die hij zou lopen bij een terugkeer naar Cameroun.

En tenslotte als allerlaatste pleidooi, verzoekt de eiser omwille van het vastgestelde gebrek aan zorgvuldigheid bij het onderzoek van zijn aanvraag tot asielverlening dat op zijn minst de aangevochte beslissing volledig GEANNULEERD zou worden.

Dit middel is gegrond."

Beoordeling

3. Verzoeker verklaart te kiezen voor de Franse taal als voertaal in de voorliggende procedure.

Artikel 51/4, § 2 en § 3 van de Vreemdelingenwet bepalen:

"§ 2 De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

[...]

§ 3 Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State [...], wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald."

Blijkens verzoekers Bijlage 26 van 25 juli 2018 verzocht verzoeker om de bijstand van een tolk Engels en werd hij in kennis gesteld dat de taal voor het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming door de bevoegde instanties het Nederlands is. Ingevolge artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet dient verzoekers beroep bij de Raad in het Nederlands te worden behandeld.

4. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Verzoeker voert aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn politieke activiteiten in China en detentie in Kameroen.

Na kennisneming van verzoekers verklaringen en bijgebrachte stukken in het dossier sluit de Raad zich aan bij verweerder dat verzoekers verklaringen niet geloofwaardig zijn. Dit om volgende redenen:

- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn politieke activiteiten in China belangrijk dan wel publiek gekend waren: (i) hij nam slechts deel aan drie vergaderingen in China, twee in Chengdu en een met de leider van 'Southern Cameroon Defence Forces' (SOCADEF) te Guangzhou; (ii) verzoekers verklaringen over de publicatie van een video op Facebook en waardoor hij herkend zou kunnen worden zijn inconsistent; (iii) verzoekers concrete acties in China, zoals die worden gestaafd aan de hand van foto's, tonen niet aan dat verzoeker een prominent persoon was binnen de Ambazonia beweging in China. De verwijzing naar zijn verklaringen en het benadrukken van zijn deelname aan de voormelde vergaderingen in China kan niet aangenomen worden als concreet verweer ten aanzien van de bestreden motivering.

- Verzoekers voorgehouden detentie van meer dan een maand is niet geloofwaardig: verzoeker was immers tijdens de periode van zijn voorgehouden gevangenschap actief op Facebook hetgeen blijkt uit de aanpassingen van zijn profielfoto(s) tijdens die periode hoewel zijn telefoon was afgenomen (gehoor CGVS, 28 januari 2021, p. 32). De loutere verwijzing naar zijn verklaringen inzake zijn vermeende detentie is geen concreet verweer. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij heeft "*gestaafd*" dat hij werd vrijgelaten na de betaling van 320.000 CFA moet worden opgemerkt dat hij van deze betaling geen begin van bewijs bijbrengt.

- Verzoeker brengt een arrestatiebevel bij maar zijn verklaringen dienaangaande zijn niet aannemelijk: (i) de vaststelling dat de Kameroense autoriteiten hem, na – de niet aangetoonde - betaling van 320.000 CFA, zou vrijlaten om hem dan opnieuw en nagenoeg onmiddellijk opnieuw te willen arresteren om hem geld af te pakken, is een manifeste aanduiding dat autoriteiten niet de intentie hebben om een proces op te starten tegen verzoeker; (ii) verzoeker kan niet duiden hoe de autoriteiten wisten waar hij verbleef teneinde een arrestatiebevel voor zijn persoon aan zijn echtgenote te geven; (iii) het bijgebrachte arrestatiebevel is een kopie met geringe authenticiteitswaarde aangezien dit document door knip-en-plakwerk gemakkelijk te vervalsen is; (iv) verzoeker weet niet waar het origineel arrestatiebevel is en heeft dienaangaande niet geïnformeerd bij zijn echtgenote; (v) verzoeker verliet het land zonder te weten welk document werd afgeleverd, en daarenboven enkel en alleen op basis van enkele telefonische abstracte mededelingen van zijn echtgenote; (vi) tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij verweerder verklaarde verzoeker slechts na aankomst in Nigeria te hebben vernomen dat het document een bevel tot arrestatie was (notities CGVS dd. 20/11/2020, p. 39); (vii) verzoeker kan de inhoud van het 'arrestatiebevel' niet concreet duiden en deed niet de moeite om zich hieromtrent te informeren. De loutere herhaling van zijn verklaringen in het verzoekschrift kan niet aangenomen worden als concreet verweer ten aanzien van voorstaande vaststellingen die de authenticiteit van het bijgebracht document ondermijnen.

- Verzoekers politieke activiteiten in België zijn dermate fragmentarisch en kleinschalig dat niet kan worden aangenomen dat hij omwille van zijn politieke daden in België in de negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou komen.

- De opmerking dat de Dienst Vreemdelingenzaken een 'registratiebureau' is waar niet alle elementen in detail kunnen worden aangebracht kan niet verschonen dat hij, enerzijds, bij de DVZ verklaarde vanuit Nigeria per vliegtuig met een vliegtuigmaatschappij naar Marokko te zijn gereisd, hetgeen het bestaan en gebruik van een geldig reisdocument impliceert, terwijl hij, anderzijds, bij verweerder verklaarde dat hij vanuit Nigeria naar Niger is gegaan, dan wegens onveiligheid en voedselschaarste naar Algerije en vervolgens naar Marokko. Verzoekers verklaringen inzake de financiering van voorgehouden vlucht zijn tevens inconsistent bij de DVZ en verweerder.

Verzoeker brengt ingevolgde het voorstaande geen concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn detentie en het bijgebrachte arrestatiebevel, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake zijn activiteiten op Facebook, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c). De loutere verwijzing naar het begrip 'intern gewapend conflict' kan geen afbreuk doen aan de omstandige motivering waaruit blijkt dat verzoeker ingevolge zijn individuele situatie over een veilig intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, in de regio Littoral. Verzoeker toont op generlei wijze aan dat het voor hem, gelet op zijn persoonlijke situatie waaruit blijkt dat hij broers heeft in Douala en hij zich tevens in een totaal vreemd land als China kon standhouden, niet redelijk zou zijn om zich aldaar te vestigen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS